

undersøgt Sagen, ikke set andet end den nøgne kapitalistiske Interesse for at faa rigelig Arbejdskraft og billig Arbejdskraft, og for denne Interesse for den billige og rigelige Arbejdskraft har man tilsidesat alle Hensyn til Kvindens Natur og til Slægtens Sundhed.

Disse Lovforslag, særlig det om Barselhvile, er jo i Virkeligheden kun en videre Udvikling og Fuldkommengørelse af den bestaaende danske Lovgivning. Det ærede Medlems Kritik, Talen om Faren for Misbrug o. s. v., retter sig i Virkeligheden imod de bestaaende Bestemmelser. Vi har Fabrikloven, vi har Sygekasseloven, vi har Fattigloven, vi har Alimentationsloven, og dertil kommer Bageriloven. Paa Grundlag af disse fem Love er dette Lovforslag bygget op; vi gør kun alle disse Bestemmelser noget mere afrundede, noget udvidede og noget mere humane, for at vi kan komme ind under den internationale Konventions Bestemmelser. Det er det hele. Men Kritikken mod dette Lovforslag retter sig i Virkeligheden mod den allerede bestaaende Lovgivning, mod Bestemmelsen om de fire Ugers Hvile, mod Hjælpen i den Tid. Det ærede Medlem spurgte: Hvorfor omfatter dette Lovforslag ikke flere Virksomheder? Det var et underligt Spørgsmaal fra et Medlem, der overhovedet ikke vil være med til noget af det. Hvis det ærede Medlem interesserede sig for Sagen, for Princippet deri o. s. v., saa var det naturligt at spørge: Hvorfor er det og det ikke taget med? Nu har det meget ringe Interesse, da det ærede Medlem bryder Staven over hele denne Lovgivning. Det ærede Medlem spurgte, om en Kahytsjomfru kom med. Ja, vist kommer en Kahytsjomfru med. Det ærede Medlem spurgte: Har vi Raad? hvor skal Pengene komme fra? Det ærede Medlem maa have glemt, at Lovforslaget giver Anvisning derpaa; det ærede Medlem behøver bare at læse Forslaget om Barselhvile igennem; hun vil der finde en § 7, der fuldkommen besvarer det Spørgsmaal, som hun stillede.

Jeg tror ikke, Gennemførelsen af de Lovforslag, der her er Tale om, bør dele partipolitisk; det er allerede hævdet af flere Kvinder, som Fru Ragna Schou i en stor bemærkelsesværdig Kronik i „Politiken“, Fru Karen Hessel i Bladet „København“, og flere andre har taget Ordet i en helt anden Retning end det ærede Medlem. Det gør mig ondt, at det ærede Medlem har indtaget den Stilling, men det vilde gøre mig endnu mere ondt, hvis det ærede

Medlem var Eneordfører for sit Parti. Heldigvis var der to. Jeg havde foretrukket, at det mandlige Medlem havde været Nr. 1, og at det kvindelige her i denne Sammenhæng var kommet bagefter. Nu maa vi finde os i Rangforordningen, der jo naturligvis betyder noget, udtrykker noget om Stillingen indenfor Partiet, og det beklager jeg, for det viser, at det ikke længere er Ludvig Bramsens Aand, der er den raadende, men det viser dog tillige, at det ikke er Fru Hauschultzs Aand, der er eneraadende i Partiet. Der er dog endnu Rester tilbage af den socialpolitiske Forstaaelse, der fandtes i det gamle konservative Parti repræsenteret af en Mand som Ludvig Bramsen, senere af Poul Rasmusen og, indenfor visse Omraader, af Dr. Birck. Jeg har til Tider lyst derefter, men kun iagttaget en nedadgaaende Linie. Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou sagde: Vi faar ingen konservativ Regering her i Danmark, før Ludvig Bramsen genopstaar. Det var vistnok sande og profetiske Ord. Hvis de skal forstaas ganske bogstavelig, faar vi aldrig nogen konservativ Regering her i Danmark. Jeg vil dog gerne være med til at forstaa dem figurligt og give det ærede Medlem Ret i, at vi faar ingen konservativ Regering her i Danmark, før det konservative Partis store Flertal vender tilbage til den Ludvig Bramsenske Forstaaelse af og Indsigt paa de socialpolitiske Omraader, og før vil en konservativ Regering heller ikke have Gnist af Eksistensberettigelse.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, der i det hele og store var velvillig, og det samme gælder i høj Grad Fru Elna Munch, overfor Lovforslagets store Træk, talte om, at vi muligvis i Udvalget kunde overveje Spørgsmaalet om en Moderskabsforsikring efter tysk Forbillede. Jeg skal ikke komme ind paa det her, men kun henvise til de Betragtninger, som Gustav Philipsen, der dog er en meget kyndig Mand paa disse Omraader, har gjort gældende imod denne Tanke.

Naar det ærede Medlem Hr. Dahlgaard ligesom Fru Karen Hessel i Pressen har talt for og ønsket Overgangsbestemmelser, vil jeg ikke principielt modsætte mig en Forhandling derom i Udvalget. Endnu er det jo kun et forholdsvis ringe Antal Kvinder her i Landet, som Forbudet mod Natarbejde kommer til at berøre, et Tusind Kvinder vel, og jeg vil ikke have noget imod under Udvalgsarbejdet at forhandle om Overgangsbestemmelser for disse Kvinder. For øvrigt vil jeg gerne — jeg skal ikke forlænge Debatten, alle Enkeltheder